

סמל סויסה אליהו אלי ז"ל

סמל סויסה אליהו ז"ל
בן 26 בנפלו

בן אסתר ושלוש
נולד במרוקו

ב-ו' בניסן תש"ז, 27/3/1947

התגייס ב-פברואר 1966

התגורר בחדרה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-י' בשבט תשל"ד, 2/2/1974

שרת ברבנות הצבאית

תפקיד: משגיח כשרות

מקום נפילה: רמת הגולן

נקבר בחדרה

הותיר הורים ועשרה אחים ואחיות

קורות חיים

אליהו (אלי), בן אסתר ושלוש, נולד ביום ו' ניסן תש"ז (27.3.1947) בקזבלנקה שבמרוקו, ועלה לארץ עם משפחתו בשנת 1964. כבן למשפחה דתית נשלח ללמוד בישיבת "אוצר תורה", ובה התחנך לאהבת עם ישראל וארץ ישראל. בה בשעה למד גם לימודי חול וסיים את לימודיו בבית-ספר יסודי בקזבלנקה. זמן מה אחרי-כן עבד כסנדלר. הוא היה חובב מוסיקה מזרחית וידע לתופף בתוף ערבי. תכופות הופיע בתזמורת או כמלווה כמלווה זמרים, בעיקר בשמחות משפחתיות. חבלי הקליטה של המשפחה ברוכת הילדים בארץ היו קשים. שלוש-עשרה נפשות נדחקו לצריף במעברת גבעת-אולגה, והפרנסה לא הייתה מצוייה להם. למרות רצונו העז להמשיך לרכוש דעת, נאלץ אלי לצאת לעבודה, כדי לסייע בפרנסת עשרת אחיו ואחיותיו. הוא עשה כן משום שלגבי דידו הייתה המשפחה חשובה מכל, ולמענה נכון לוותר על שאיפותיו האישיות. הוא עבד כפועל בבית האריזה בחדרה. אלי היה אוהב שמחה, אוהב חיים ואוהב אדם. למרות הדלות השכיל להשרות בבית אווירה של עליצות. הוא אשר הכניס שמחה בבית העני, אך החם. כשהיו כל בני המשפחה מתכנסים בחגים, היה אלי משעשע ומצחיק את כולם וגורם להם שמחה רבה. בערבי פסח היה טורח בניקוי הבית ובצביעתו. הוא היה ידיד ורע לכל. מעולם לא היו לו שונאים. הוא היה נוח לבריות, מאיר פנים, רחב-לב ונכון לסייע.

אליהו גויס לצה"ל בפברואר 1966, ולאחר שני חודשי טירונות נשלח לקורס משגיחי כשרות. לאחר שסיימו בהצלחה הוצב ליחידה של חיל האוויר במרכז הארץ. אלי היה מסור לתפקידו ומפקדיו העידו כי מלאו בשלימות. כל העת העיקה עליו המצוקה שבבית אבא אך

סמל סויסה אליהו אלי ז"ל

הוא שמר את לבטיו לעצמו, ואיש מהשרתים במחיצתו לא יכול לדעת מה גדול צערו וסבלו של הצעיר מאיר הפנים, בעל החיוך הקונדסי. מפקדיו התחשבו במצב ונתנו לו חופשה ארוכה ללא תשלום כדי שיוכל לסייע בפרנסת המשפחה. במרוצת שירותו הסדיר הוענק לאלי "אות מלחמת ששת הימים".

לאחר שחרורו מהשירות הסדיר עבד במפעל הצמיגים "אליאנס" בחדרה. בשבתות ובחגים היה משעשע את ילדי אחיותיו הבוגרות, היה קונה להם צעצועים ומשמח אותם בדברי מתיקה. כפעם בפעם היה נקרא לשירות מילואים ביחידתו החדשה - גדוד קרבי של חיל התותחנים. גם כאן קנה את אהדת מפקדי היחידה וחייליה. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס אלי ליחידתו ועבר עמה ימים קשים בקרבות נגד הסורים ברמת-הגולן. ביום י' בשבט תשל"ד (2.2.1974) נפל אלי בעת מילוי תפקידו בגובתא-אל-חשב בגולן. למחרת היום הובא למנוחת-עולמים בית-העלמין הצבאי בחדרה. השאיר אחריו הורים ועשרה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "אלי היה אהוב על כל חיילי היחידה. הוא היה נבון, שקט וממושמע. הוא קנה לו מקום של כבוד, בגלל נכונותו הרבה לעזור לחבריו. דמותו השקטה וצחוקו התמידי והמלבב יישארו בלבנו לעד".
הוריו תרמו לזכרו ארון-קדוש לבית-הכנסת "ברית-שלום" בשיכון "סלע" בחדרה.

אליהו סויסה

אליהו (אלי) נולד בקזבלנקה שבמרוקו ועלה לארץ עם משפחתו בשנת 1964. כבן למשפחה דתית נשלח ללמוד בישיבת "אוצר תורה", ובה התחנך לאהבת עם ישראל וארץ ישראל. בה בשעה למד גם לימודי חול וסיים את לימודיו בבית הספר יסודי בקזבלנקה. זמן מה אחרי כן עבד כסנדלר. הוא היה חובב מוסיקה מזרחית וידע לתופף בתוף ערבי. תכופות הופיע בתזמורת או כמלווה זמרים, בעיקר בשמחות משפחתיות. חבלי הקליטה של המשפחה ברוכת הילדים בארץ היו קשים. שלוש עשרה נפשות נדחקו לצריף במעברת גבעת אולגה, והפרנסה לא הייתה מצויה להם. למרות רצונו להמשיך ולרכוש דעת נאלץ אלי לצאת לעבודה, כדי לסייע בפרנסת עשרת אחיו ואחיותיו. הוא עשה כן משום שלגבי דידו הייתה המשפחה חשובה מכל, ולמענה נכון היה לוותר על שאיפותיו האישיות. הוא עבד כפועל בבית האריזה בחדרה. אלי היה אוהב שמחה, אוהב חיים ואוהב אדם. למרות הדלות, השכיל להשרות בבית אווירת עליצות. הוא אשר הכניס שמחה בבית העני, אך החם.

אליהו סויסה

כשהיו כל בני המשפחה מתכנסים בחגים, היה אלי משעשע ומצחיק את כולם וגורם להם שמחה רבה. בערבי פסח היה טורח בניקוי הבית ובצביעתו. הוא היה ידיד ורע לכל. מעולם לא היו לו שונאים. הוא היה נוח לבריות, מאיר פנים, רחב לב ונכון לסייע.

אליהו גויס לצה"ל בפברואר 1966, ולאחר שני חודשי טירונות נשלח לקורס משגיחי כשרות. לאחר שסיימו בהצלחה הוצב ליחידה של חיל האוויר במרכז הארץ. אלי היה מסור לתפקידו ומפקדיו העידו כי מלאו בשלימות.

כל העת העיקה עליו המצוקה שבבית אבא, אך הוא שמר את לבטיו לעצמו, ואיש מהמשרתים במחיצתו לא יכול היה לדעת מה גדול צערו וסבלו של הצעיר מאיר הפנים, בעל החיוך הקונדסי.

מפקדיו התחשבו במצב ונתנו לו חופשה ארוכה ללא תשלום כדי שיוכל לסייע בפרנסת המשפחה. במרוצת שירותו הסדיר הוענק לאלי "אות מלחמת ששת הימים".

אליהו סויסה

לאחר שחרורו מהשירות הסדיר עבד במפעל הצמיגים

"אליאנס" בחדרה. בשבתות ובחגים היה משעשע את ילדי

אחיותיו הבוגרות, היה קונה להם צעצועים ומשמח אותם

בדברי מתיקה.

מפעם לפעם היה נקרא לשירות מילואים ביחידתו החדשה -

גדוד קרבי של חיל התותחנים. גם כאן קנה את אהדת מפקדי

היחידה וחייליה.

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס אלי ליחידתו ועבר

עמה ימים קשים בקרבות נגד הסורים ברמת הגולן.

ביום י' בשבט תשל"ד (2.2.1974) נפל אלי בעת מילוי

תפקידו ב - גובתא אל חשב בגולן. למחרת היום הובא למנוחת

עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה. השאיר אחריו הורים

ועשרה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו:

'..היה אהוב על כל חיילי היחידה. הוא היה נבון, ממושמע

ושקט ואלי קנה לו מקום של כבוד בגלל נכונותו הרבה לעזור

יד לבנים - חדרה

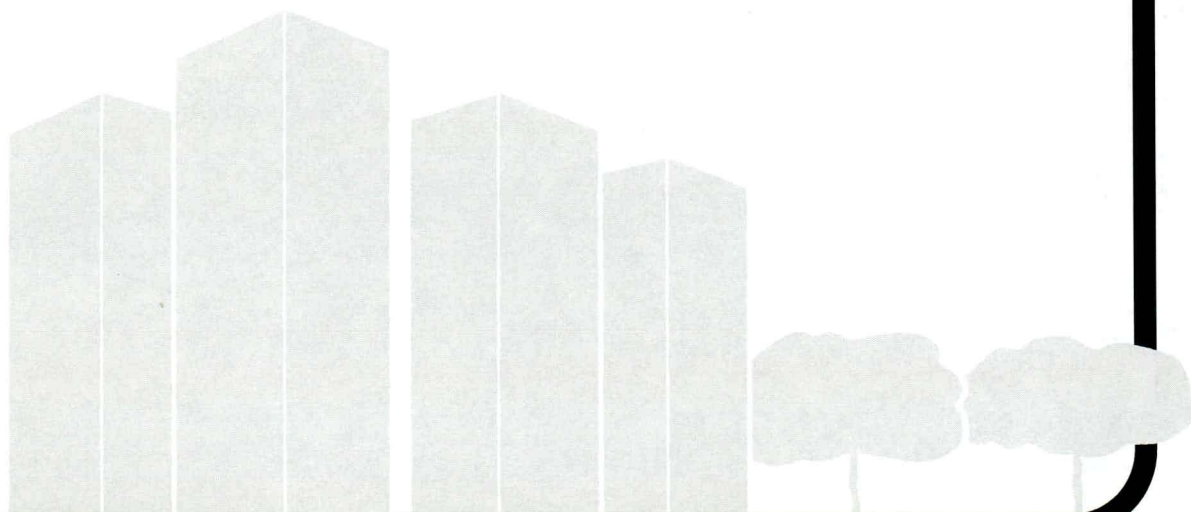
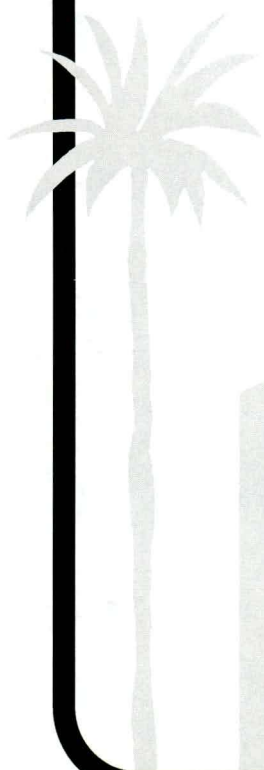
אליהו סויסה

לחבריו.

רמותו השקטה וצחוקו התמידי המלבב יישארו בלבנו לעד".

הוריו תרמו לזכרו ארון קודש לבית הכנסת "ברית שלום"

בשיכון "סלע" בחדרה.

יד לבנים - חדרה

אליהו סויסה בן אסתר ושלום סויסה

27/03/47
02/02/74

י"ג בתשרי תש"ח
י' בשבט תשל"ד

נולד ביום
נפל ביום